BELGIE : 6 fr. - NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

ROBBEDOES

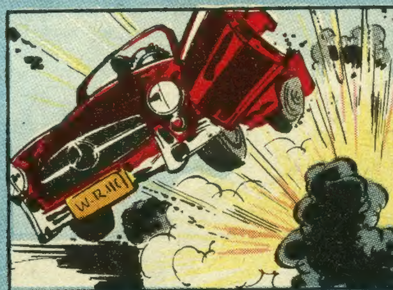
Weekblad. - 18e Jaargang. - Nr. 865.
25 October 1956. - 28 blz.

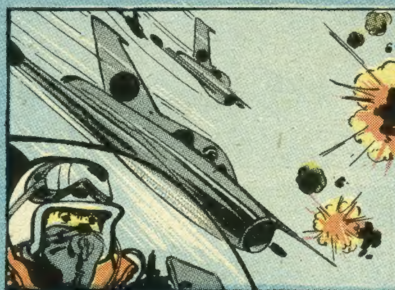

OPZIENBAREND NIEUWS: HIER IS EEN OUDE KENNIS!...

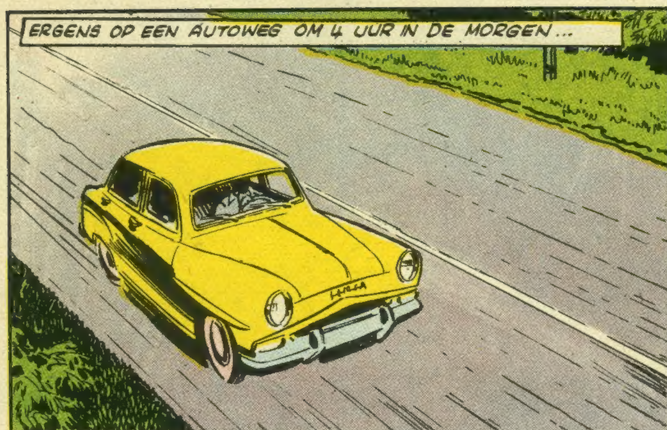

JAN KORDAAT TEGEN
DE ZWARTE ZON

Jan KORDAAT

ERGENS OP EEN AUTOWEG OM 4 UUR IN DE MORGEN ...

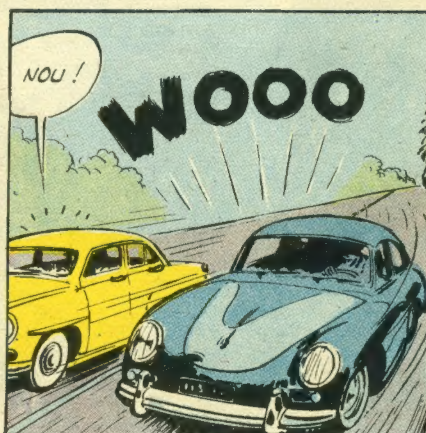

...PRETTIG, ZO VROEG RIJDEN... HET BOS IS FRIS EN VOCHTIG... DE LUCHT IS ZUIVER ...

DE WEG IS HEERLIJK VRIJ !

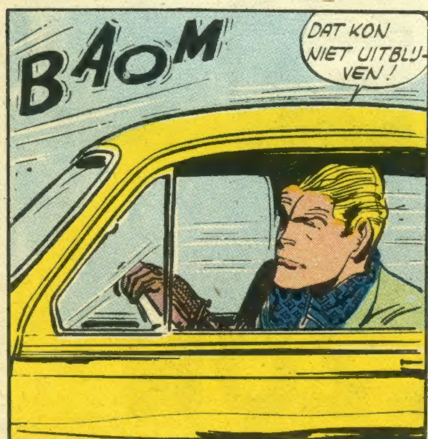

...OPLETTEN !

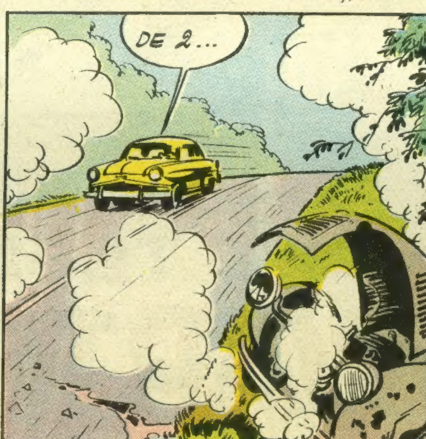

DROMMELS, DIE VENT IS STAPELGEK !

...HET VOORBEELD VAN "LINKS" HEEFT VOORGAANG"... EN HIJ VERSNELT NOG !

NOU !
WOOO

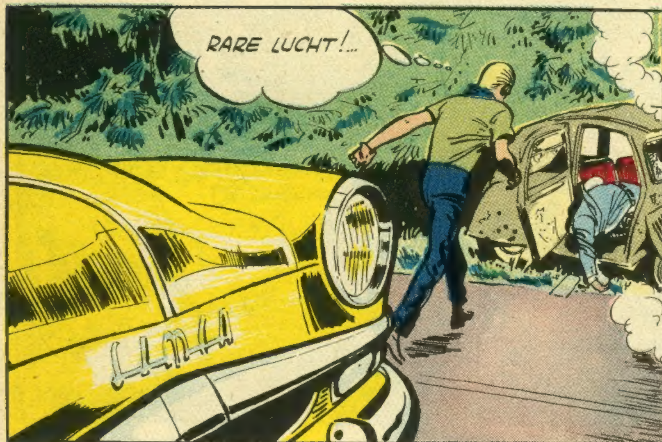

... HOE LANGER HOE MOOIER ! ... EEN PORSCHE DITMAAL !

BAOM
DAT KON NIET UITBLIJVEN !

DE 2...

EN DE PORSCHE IS FOETSIE !... VERDRAAID! WAT IS ER GEBEURD ?
1.

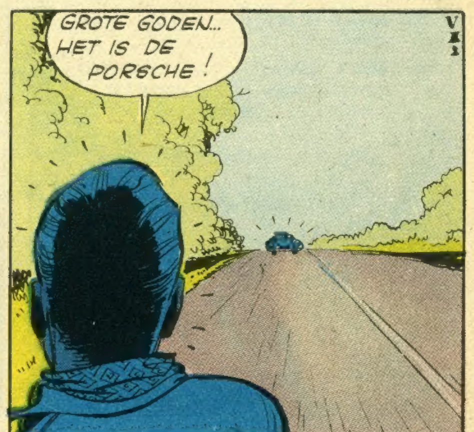
Jan KORDAAT

RARE LUCHT!...

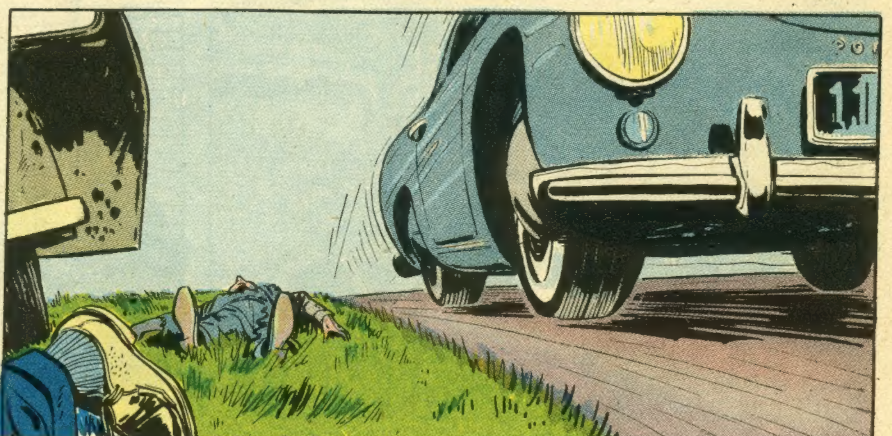

WAT EEN BOF.. HIJ LEEFT NOG! WAT MAG ER TOCH WEZEN? DAT ONGELUK IS EIGENAARDIG... WAT BEDUIDT DAT ALLEMAAL?...

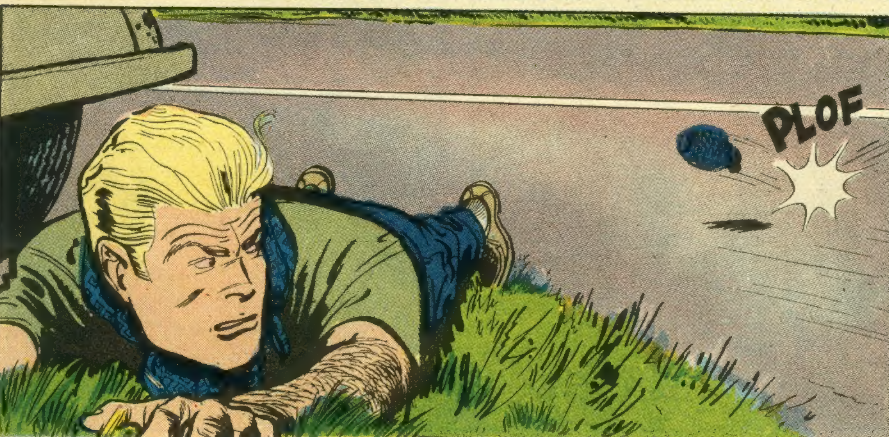

DIE WAGEN IS VERMORZELD...NET OF... JA... DIE LUCHT... KRUIT! DEZE WAGEN IS MET EEN MACHINEGEWEER BESTOOKT.. OF MET EEN GRANAAT!

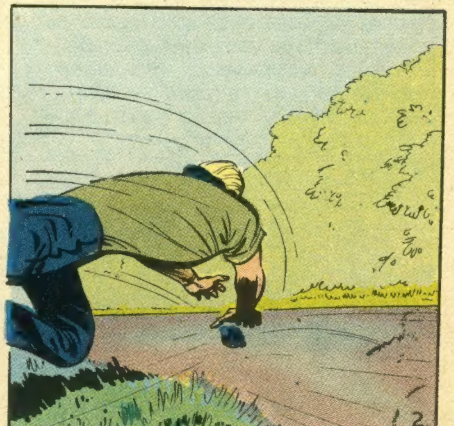

...EERST VOOR DIE STAKKER ZORGEN... HE, DAAR KOMT EEN AUTO AAN...

GROTE GODEN... HET IS DE PORSCHE!

WOEM

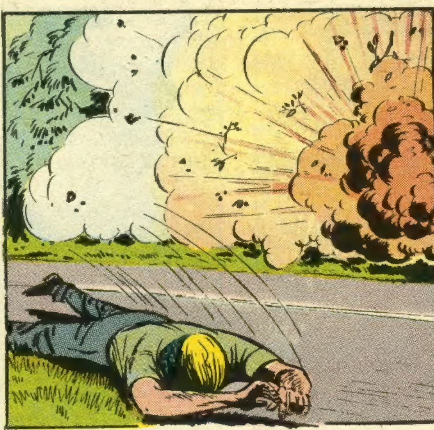

PLOF

12.

Jan KORDAAT

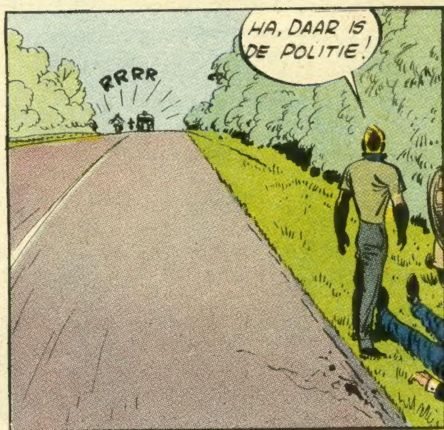

(Wordt vervolgd.)

Snuffeltje vertelt over...

TOEN Snuffeltje nog een kleine rakker was, ging hij net zoals jullie nu, naar een kleine school in een klein straatje van een... grote stad. Elke morgen rinkelde de bel stipt om negen uur en wie te laat kwam, moest in de rij gaan staan tussen de anderen voor 't portiershokje, tot de « bovenmeester » kwam. We werden eens flink de oren gewassen en toen dropen we af naar onze klas.

ONZE schoolmeester was een vreselijke man. Als hij op het plankenverhoog stond, reikte hij bijna met zijn hoofd tot aan het plafond en als hij ons zo van uit de hoogte wat toebulderde, trilden de muren. Zijn lange armen waren net twee hijskranen en we zweetten letterlijk water en bloed in onze banken, van schrik, dat we op een of ander kwaad ogenblik een mep rond onze oren zouden krijgen met zijn grote, brede handen. Gelukkig heeft hij dat nooit gedaan...

Zoals in elke klas vond je bij ons ook een stelletje kwajongens, die Willem de Zwijger voor de uitvinder van de radio hielden; Benjamin Franklin in hun Bijbelse Geschiedenis gingen opzoeken en de molshopen van onze Kempen met de Vesuvius verwarden. Wie met zo'n nonsens op de proppen kwam, moest honderdmaal schrijven: « Ik ben een ezel enz. ».

Maar dat was nog niks vergeleken met de vernedering, die er op volgde. Het « slachtoffer » kreeg een « ezelskap » op zijn hoofd geduwd, moest tienmaal « IE-AA » roepen en stond daarna vooraan in de klas tentoongesteld als afschrikwekkend voorbeeld voor de anderen. En wij ons maar verkneukelen...

Aan deze tijd moest ik onwillekeurig terugdenken, toen ik vanmorgen tussen de brieven van de rakkers, het geschrift van **DUIVELTJE-UIT-HET-KASTJE** uit **Leiden** herkende.

« Beste Snuffeltje, schrijft hij me, wanneer vertel je nou eindelijk eens wat over... ezels ? »

Daar had je het! Ik stond er gewoon paf van!... Naderhand vond ik het idee toch niet zo gek en daarom steek ik nu van wal met een praatje over ezels...

Lange oren, lange staart...

HET vaderland van de ezel is Afrika. Het is er altijd lekker warm en op sommige plaatsen is de lucht er droger dan hier. Zo'n dier voelt zich daar als een vis in het water. Nubië en Somaliland zijn trouwens de enigste streken waar je nu nog wilde ezels kunt vinden. Hij is een neef van het paard, dat kun je zo aan hem zien. Maar zoals in elke familie, vind je ook onder de paardachtigen mooie en minder mooie bloedverwanten. Het paard met zijn edele en grote gestalte, doet onwillekeurig denken aan de knappe prins uit een sprookje. De zebra met zijn geruit pakje ziet er uit als een deftige heer in... pyjama. Daarnaast staat de ezel met zijn lange oren, zijn verwarde staart en zijn ruige vacht als een schoorsteenveger in werkpak.

Toch is het een heel sympathiek dier. Zijn grote, vochtige ogen kunnen zeer teder kijken en hij is net zo gevoelig als een hond voor een vriendelijk woord of een streling in zijn nek. Je zou wel denken, dat de ezel een bizondere voorliefde heeft voor kinderen, want van hen kan hij best een grapje verdragen.

Onder deze dieren vind je minder verschillende rassen dan bijvoorbeeld onder de paarden. Ze hebben een middelmatige gestalte, een min of meer rechtlijnig profiel en meestal zeer korte ledematen. Hun vacht is bijzonder dicht en langer dan deze van het paard. In plaats van manen, hebben ze korte maar mooie krullen in hun nek. De kleur van hun haar is zeer verschillend, van lichtgrauw tot vale, donkere tinten. Soms hebben ze enkele lichte strepen op de poten of een donkere lijn over de rug en je vindt er wel eens met een zwart kruis over de schoft. Met ezelshuiden maken ze perkament en trommelvellen.

Het paard van de arme

ER een paard op nahouden, is een zeer dure liefhebberij. Dat dier is een echte lekkerbek en zijn tere maag verdraagt geen zware kost. Je moet het goed verzorgen, anders gaat het gemakkelijk het hoekje om. Om van de zeer delicate renpaarden nog niet te spreken.

De ezel vraagt minder zorgen. Natuurlijk houdt Grauwtje ook van een lekker hapje en van geurige bosjes hooi. Maar als de honger nijpt, dan speelt hij even graag de schraalste grassoorten en zelfs distels naar binnen, want hij is met weinig tevreden. Daarom is hij het paard van de arme. Een ezel kost minder en je kunt hem zo aan zijn lot over laten. Hij helpt zichzelf wel uit de slag.

Een ezel is veel sterker dan wel algemeen gedacht wordt, maar zo'n goed trekdier als de os en het paard is hij echter niet. Daarentegen is hij een waardevol lastdier. Geladen als een ezel, zegt een spreekwoord en dat is geen leugen. Alleen is hij een beetje traag en soms wel eens koppig. Als de ezel het vertikt van verder te gaan, helpen noch dreigementen noch zoete woorden.

IN de streken van het Noorden, vind je weinig of helemaal geen ezels. Die dieren zijn zeer gevoelig voor de koude, snap je? De eerste sporen van de getemde ezels vinden we in het Oude Egypte terug. Het nabije Oosten, Turkije en de Balkan volgden. Pas in de IXe eeuw geraakten ze in onze streken bekend. Nu zie je er zeer veel in Spanje en Italië, waar ze voor leuke wagentjes gespannen worden, of hele stapels aardewerk, vlechtwerk en manden met fruit te sjouwen krijgen. Zeer schilderachtig hoor!

Muilezels gelijken meer op paarden, want dat zijn ze voor een gedeelte. Ze hebben een kortere vacht en manen zoals een paard met de kop en de lange oren van een ezel. Vooral in de bergstreken bewijzen ze goede diensten, omdat ze uitstekende klimmers zijn. Zo'n dier weet waar het zijn poten neerzet en dat is zeer belangrijk als je langs gevaarlijke afgronden reist.

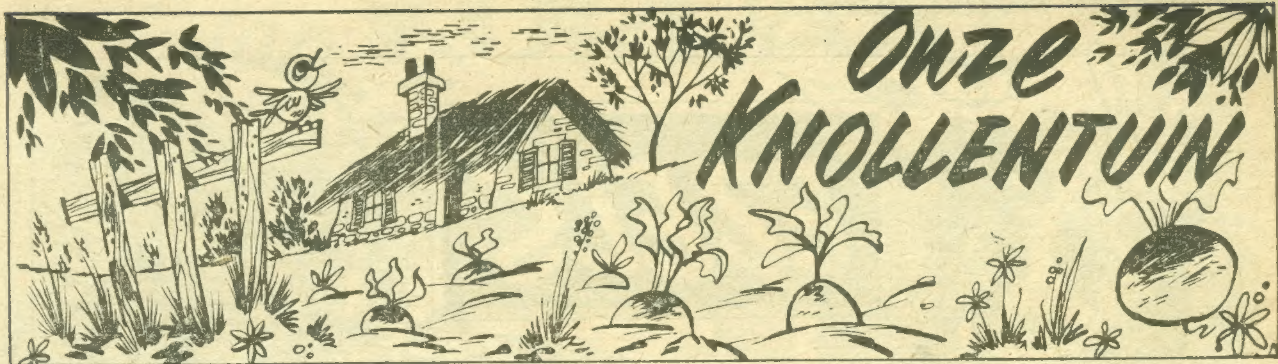
Ziezo, ons hoekje is weer vol! We moeten afscheid nemen. Brullen we nog eens luid:

Met Robbedoes Vooruit en Vooraan!

Tot kijk allemaal!...

Jullie zeer toegenegen,

SNUFFELTJE.

Dag, mijn beste rakkers, dag, mijn lieve rakkeresjes. Hoe staat het met de knollenteelt, fijn ?...

Uitstekend ! Dan steken we maar van wal, want vandaag krijgen we maar een klein hoekje voor de knollentuin. Sjarel kwam het me vanmorgen zeggen. Verlegen draaide hij zijn fameuze zethaak tussen zijn vingers en peuterde toen aan zijn neus :

— Snuffel, zei hij, het spijt me voor jou en vooral voor de rakkers, maar vandaag moeten jullie zich met een heel klein tuintje tevreden stellen.

Jammer, maar daar gaan we niet om treuren ! Vooruit, hier heb je een knol !...

'T BROEKJE VAN JANTJE

Er was eens een haveloos ventje,
Die vroeg aan zijn moeder een broek.
Maar moeder verdiende geen centje,
En vader was wekenlang zoek.

Enz... Enz...

Ra... ra... raad eens, wie heeft dat geschreven ?

Nee, niet jij, **MEEUWTJE uit Oostende !** De grote dichter Speenhoff heeft dit gedicht geschreven en jij hebt het recht niet er je eigen naam, ook al is het een schuilnaam, onder te plaatsen. Dat is de zuiverste knollenroverij en met pikwegproducten willen wij in onze tuin niet pronken.

Je moest je schamen, rakker ! Je hebt het gedicht zo uit het boek overgeschreven en er dan ijskoud een « naverteld » onder gegooid. Nee, MEEUWTJE, je vindt geen genade in onze ogen ! P. K. is er trouwens altijd het hart van in als hij ziet, dat sommige rakkers of rakkeresjes zonder blikken of blozen het werk van een ander durven opsturen. Aan de schandpaal met hen !...

Neem me niet kwalijk, dat ik daar zoeven zo van leer trok tegen de knollendieven, maar dat was nodig. Maar, zand erover, we gaan verder ! Hier hebben we een opstelknol van het zuiverste gehalte. Daar gaan we.

— Sjaaarel !... Sjaaarel !...

SMOKKELAARS

Het was omstreeks middernacht. Het motregende zacht en door het heuvellandschap van Limburg reed een Plymouth. Plots minderde hij vaart en sloeg een nauw bospad in waar de wagen net door kon. Tegen 100 km. vloog hij over het pad, nam dan een scherpe bocht en reed een groot grasveld op. Daar wachtte een kleine helicopter. De auto stopte op vijftien pas afstand van het vliegtuig. De portieren gingen open en drie mannen stapten uit. Er maakte zich een schim los van het vliegtuig, die fluisterend vroeg :

— Hallo, Toon, ben jij daar ?

— Ja, Jack, het is O.K. ! antwoordde de andere.

— Ik ben Jack niet. Mijn naam is Tom Smuold, Jacks vervanger. We moeten opschieten. De motorpolitie heeft mij zien dalen, zei Tom.

— Best, laten we allemaal een kistje nemen.

De bagagekoffer ging open en ieder pakte er een kistje uit, droeg het naar het vliegtuig waar de piloot het opborg. Dan zei hij :

— Per kist 300.000 fr. ?

— Goed, zei Toon. Geef op.

Tom gooide een dikke portemonnaie toe en zei :

— Hier, ik ga er vandoor. Je hebt de groeten van Jack. Het beste !

De cockpit klapte dicht en de motoren begonnen te loeien. Toon opende de portemonnaie en haalde er, bij het licht van een klein lantaarntje, een pak krantenknipsels uit in plaats van het geld. Hij gaf een rauwe kreet en schreeuwde :

— HOOOO... STOP... houdt die schurk.

Te laat ! De machine zette zich in beweging en steeg. Toon en zijn twee helpers trokken hun revolvers. Knallen klonken !

Gekraak van takken... een harde gil... een donderende klap en vlammen sloegen op. Het vliegtuig was tussen de bomen terecht gekomen en vatte vuur.

Toon en zijn helpers renden op het brandende vliegtuig toe. Toon sprong in de vlammen, wrikte met enige moeite de deur open en klom de cockpit binnen. Dan zag hij de slappe figuur van de piloot, die bewusteloos op de vloer lag.

Een hand van de piloot sloeg hij om zijn nek. Zijn eigen linkerhand haalde hij onder de benen van Tom door, tilde hem op en verliet de schroeiend hete cabine. Bij de auto gekomen legde hij Tom op de achterbank.

— Baas, we zijn klaar, gaan we ?

— Ja, Wullum, ga achteraan zitten. Haal zijn zakken leeg en onderzoek zijn wonden.

De portieren klapten smakkend dicht en met duivelse snelheid draaide de wagen over het grasveld en suisde terug, het bospad weer af. Plots een schot. De auto slingerde heftig. Daarop leek het wel of er een bom ontplofte, zo'n knal. Dat was de benzinetank van het vliegtuig. De linkervoorband van de auto was geklapt. Langzaam remde Toon af. Weer drie knallen.

— Auauw, gilde Toon, vervloekt... de politie... 't is gedaan... met mij.

Hij zakte slap in elkaar achter het stuur. De wagen reed recht door de bosrand en kwam met een donderende klap tot stilstand tegen een boom.

— Toon, fluisterde Janus... Ben je het ? Janus kreeg geen antwoord meer.

— Wullum, zei hij somber. Het is gedaan met onze baas.

— Nou geen tijd voor rouwgebedjes, grouwde die terug. Pak de revolver en het geld van de baas, dan smeren we hem.

Janus deed wat hem gezegd werd en kwam naar buiten.

— Kom, zei Wullum.

Samen renden ze voort door het donkere bos. Ineens een schot... een afgrijselijke gil en Janus rolde over de grond.

Onmiddellijk was Wullum bij hem.

— Afgelopen met mij... Hier... mijn... bezitt... ingen.

Wullum pakte twee revolvers en een stapel geld, nam een sprong en kwam tussen het struikgewas terecht. Nu begon hij zijn revolvers op zijn tegenstanders leeg te vuren. Dit had uitwerking. Een gil ! Even later nog een ! Hij keerde zich om en begon te rennen. De takken sloegen in zijn gezicht. Nog drie kogels floten hem rond de oren. Dan verdween hij uit het gezicht. Na vijf minuten lopen bereikte hij de hoofdweg. Nauwelijks stond hij stil, of achter zich hoorde hij een stem :

— Handen omhoog en gooi je wapen weg.

Wullum gooide zijn revolver weg en stak zijn handen in de lucht. Hij draaide zich om en keek recht in het gelaat van... Tom, de piloot.

— Daar, schurk, die je...
BENG, zei de revolver van de piloot.

— AUAU, gilde Wullum en beiden zakten in elkaar. Dit alles gebeurde in het licht van een schijnwerper. Een auto stopte. Vijf agenten stapten uit. Zij hadden gezien wat er gebeurd was.

Wullum had een klap met een revolver gegeven, die hij in zijn andere hand had. Toen was de revolver van de piloot afgegaan.

De piloot was dood. De klap was blijkbaar te hard aangekomen.

Dit was het roemloze einde van een bende smokkelaars. De omtrek werd hel verlicht door de hoog oplaaiende vlammen. Met groot kabaal snelde de brandweer toe.

Eigen werk van
H. G. uit Den Haag.

Wel, H. G., dat was een opperbeste knol. Het is heel goed geschreven en P. K. heeft het verhaal letterlijk verslonden. Hij zegt, dat je talent hebt en dat je later een goede schrijver van avonturenverhalen zoudt kunnen worden. Misschien overdrijft hij wel een beetje, maar daar is toch iets van waar. Hier en daar heb ik wat aan je opstel verbeterd, want je bent een beetje te « bloeddorstig » ! Op sommige plaatsen is je verhaal zelfs een beetje overdreven. Let vooral op de keus van de goede werkwoorden, want dat is van het grootste belang. Maar een plaatsje in de knollentuin heb je zeker niet gestolen, je verdient een zeer speciale vermelding. Ik kijk al reikhalzend uit naar een nieuwe knol van je (met wat minder revolvers en schurken), kan dat ?... Ja ?... Nou dan, het beste hoor. Tot kijk, amigo !

En daarmee is ons hoekje weeral vol. We muizen er stilletjes vanonder en laten Sjarel-met-zijn-zethaak voor een week met rust. Tot kijk, allemaal !

Jullie trouwe,

SNUFFEL.

Eigen werk van HOUTLIJM uit BREDA.

Journalist in de WILD WEST

MORRIS

ZOWAT een drietal generaties terug, hadden de journalisten in het Wilde Westen van Amerika een allesbehalve « g e z o n d e » baan. Het krioelde er van bandieten en kerels, die graag kunstjes met hun revolvers uithaalden. Er een krant uitgeven stond gelijk met een zelfmoordpoging. Als journalist moet je nu eenmaal openlijk kleur bekennen. De zware jongens hielden natuurlijk niet van dat soort dwarskijkers en ze zagen er geen been in om hen een kopje kleiner te maken...

Het was een gevaarlijke maar prachtige tijd voor dat handjevol krantenmannen. Meestal werkten zij helemaal alleen aan hun blad, op een rommelig kantoortje met tweedehands meubelen en een versleten drukpers. Een geladen « zesschieter » lag altijd bij de hand. Het kwam er op aan het gespuis op afstand te houden, als dat zich met de krant probeerde te bemoeien. Die journalisten waren gewoon prachtkerels. Hier heb je er een staaltje van : een uittreksel uit de YAMPA (Oregon) LEADER.

De lui van de grote kranten denken, dat ze onklopbaar zijn, omdat ze over een grote ploeg medewerkers en redacteurs beschikken. Zoveel lef hebben wij niet, nooit gehad zelfs, maar vandaag publiceren wij het lijstje van ons personeel om onze collega's uit de grootstad een toontje lager te laten zingen :

Directeur : V. S. Wilson.
Hoofdredacteur : Vic Wilson.
Berichtgever : V. Wilson.
Redactie : Mister Wilson.
Boekhouding en beheer : Wilson.
Publiciteit : dezelfde Wilson.
Drukker : Wilson.
Uitgever in gevallen van nood : Mevr. Wilson.

Zo zijn er nog veel andere gevallen. Bijvoorbeeld : een zekere Alvin S. Peek, uit Dakota, bijgenaamd « de rechter ». Die vent ging er prat op, dat hij elf cowboy's had neergelegd, die het met hem niet eens waren. Hij had maar één woord en herriep zijn verklaringen nooit ofte nimmer. Zijn uitgeverij leek wel een wapenarsenaal en er slingerden meer kogels rond dan loden letters van zijn drukpers. Niettemin stierf hij in zijn bed op de « gezegende » ouderdom van... 51 jaar, wat zeer veel was voor de revolverhelden uit die tijd...

Natuurlijk waren ze niet allemaal zo en je vond wel eens een journalist, die meer van zijn huid dan van zijn faam hield. Luister maar :

In de NEWS DEMOCRAT hebben wij verschillende malen onze medeburger Sam Beale versleten voor de grootste leugenaar, de meest doortrapte schurk en de gemeenste skunk (stinkdier), van de staat Georgië. Wij herroepen onze verklaringen en geven toe, dat dit gebied beperkt blijft tot het graafschap Pawnee. Shake hands, Sam, en laten we vrienden worden !

Meestal plaatsten de uitgevers onder de titel van hun blad een spreuk of een zinsnede uit de bijbel. Zo kon je onder de kop van de RISING STAR X-RAY lezen :

Doe voor je evenaaste juist hetzelfde als jij van hem verwacht, en doe het vooral het eerst. Daaronder volgde een uitvoerige beschrijving van een recente schietpartij. Twee cowboy's rekenden met elkaar af. De kerel, die de eerste zijn wapen trok, betaalde het gelag... Om je een aap te lachen !

Ook als je de namen van deze kranten leest kun je niet nalaten even onwillekeurig te schokschouderen en te glimlachen. Die Amerikanen, die van alliteratie houden, gooiden de onmogelijkste titels achter de zeer fantastische namen van hun stadjes. Kijk maar :

The Creede (Colorado) Candle (De Kaars van Creede).

The Arizona Arrow (De Pijl van Arizona).

The Rising Star X-ray (De X-straal van Rising Star).

The Devil's Lake Free Press (De Vrije Pers van Duivels-meer).

The Bliss Breeze (De Bries van Bliss).

The Mustang Mail (De Post van Mustang).

Het toppunt echter was wel de « Searchlight Searchlight » (Het Zoeklicht van Searchlight) ! Verder had je nog het stadje Tombstone, wat letterlijk « grafsteen » betekent. Daar kwam een snuggere journalist met de « Epitaph » (Het Grafschrift) op de proppen. Betere naam kon hij voor zijn krant niet vinden. Het blad, dat zelfs nu nog bestaat, publiceerde bij voorkeur artikels over schietpartijen en natuurlijk ook over « koud gemaakte » cowboy's !... Op dat gebied spande het zelfs de kroon !

Wie een paar nummers van die oude kranten op de kop kan tikken, zal zich niet vervelen. Je hebt er zeer prettige lectuur aan, daar kun je donder op zeggen. In die kleine dagbladkantoren van de Wild West, werd de Amerikaanse humor geboren. Mark Twain, Bret Harte, Petroleum B. Nasby, Joshua Billings en tal van anderen, hebben er hun eerste broeken versleten.

Zo'n krant oprichten en vooral die in leven houden, was natuurlijk geen peulschilletje. Overal rezen moeilijkheden op, vooral van de financiële zijde. Meer dan eens moesten de journalisten hun broeksband wat vaster snoeren. Als je twijfelt, lees dan volgend uittreksel uit de « Gem » van Flagstaff (Arizona) :

Hebben jullie het abonnement al betaald, neen ? Wel, denk er dan aan, dat een journalist ook moet eten. Vertel nu niet, dat het met jullie zaken mis loopt. Betaling in natura is ook welkom. Rapen, aardappelen, graan en zelfs brandhout aanvaarden wij als klinkende munt. De deur van ons kantoor staat altijd open. Bij afwezigheid van de redacteurs mag je gerust die dingen aan onze vrouw afgeven, je krijgt er een ontvangstbewijs voor.

De publiciteit was en bleef natuurlijk de grootste bron van inkomsten. Bankiers, handelaars, advocaten, hoefsmeden, dokters, veeartsen en zelfs... begrafenisondernemers, wedijverden onder elkaar met publiciteit. Hoe meer hoe liever, want dat wekte aanzien en vertrouwen. Eenmaal per jaar kwam er een circus, en de reclame daarvoor bracht natuurlijk veel zaad in het bakje. Soms 100 dollar, als er een grote afbeelding van... de olifant kon bijkomen.

In die streken was veefokkerij een van de voornaamste bezigheden. De farmers lieten kleine berichten in het blad verschijnen, met een (zeer vage...) tekening van een stuk hoornvee met hun eigendomsmerk. Dit had tot doel de verdwaalde of gestolen dieren terug te vinden.

Zo'n klein stadje in het Westen telde zelden meer dan 2.000 inwoners. En een krant met verlies verkopen, daar was eenvoudig geen denken aan. Maar de krantenlui vonden er spoedig wat op. Voor een prikje kochten ze van de grote kranten te Chicago en St. Louis een stapel gereed gedrukte kranten, zonder titel en met blanco rubrieken. Ze drukten er zelf wat plaatselijk nieuws bij, of verzonnen er wat op en zo brachten zij hun kranten goedkoper aan de man. Net als het ei van Colombus ; eenvoudig, maar je moest er aan denken.

Onder lui, die het tot journalist brachten vond je een viertal soorten van mensen : farmerszoontjes, die te slim waren voor het werk op de hoeve, maar niet slim genoeg om « niets » te doen ; schoolmeesters ; gesjeesde advocaten en doodgewone drukkers, die het een beetje verder wilden brengen.

Wat de illustraties van zo'n krant betreft, die waren zeer primitief en spotgoedkoop. Hieronder heb je er een staaltje van. Wij hebben de legendes vertaald :

Woonhuis van John Phoenix, Esq. San Diego, California.

Geboortehuis van Shakespeare, te Stratford-on-Avon.

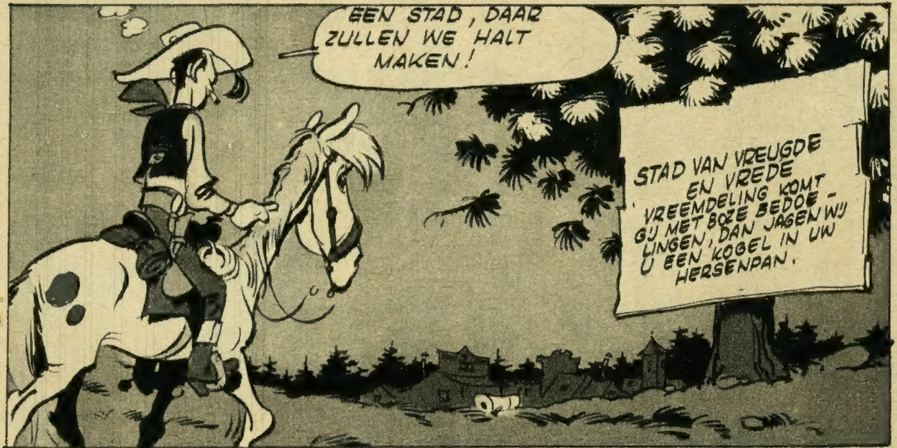
En wat denk je hiervan : een bericht uit de rubriek « In Memoriam » van de « TOMBSTONE EPITAPH » :

JAKE MOFFATT
VERTROK NAAR DE HEMEL

Toen twee dokters aan het ziekenbed van onze zeer gewaardeerde medeburger Jake Moffatt ontboden werden, twijfelden we er niet meer aan, dat de man zou overlijden. Dat is inderdaad zo, want Woensdagavond gaf hij den geest. Moffatt was in alle opzichten een rasecht gentleman en een zeer knap mens. Hij was de uitbater van het saloon in de Front street. Na de zaak Ryan-Sternberg moest hij een jaar in de gevangenis uitboeten en daar heeft zijn gezondheid een lelijke knak gekregen. Hij laat een diep bedroefde weduwe en weinig vijanden na.

Lucky LUKE EN DE BENDE VAN JOSS JAMON

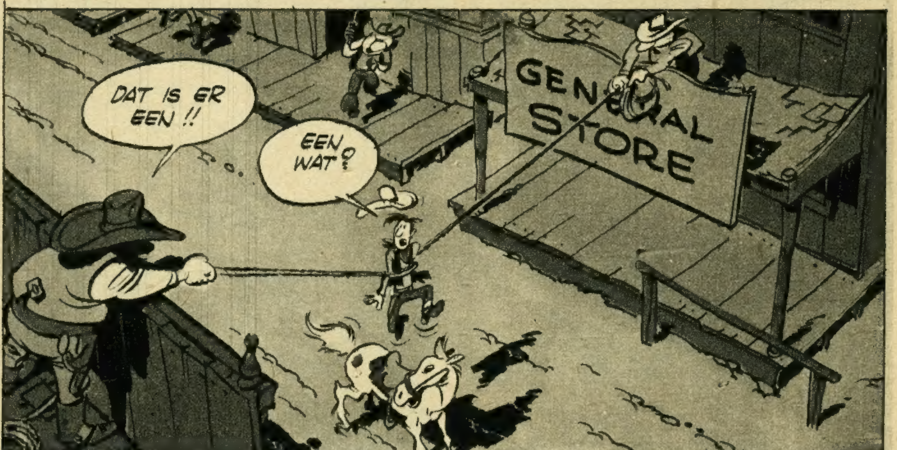

Lucky LUKE EN DE BENDE VAN JOSS JAMON

(Wordt vervolgd.)

GUUS SLIM

door Tibet

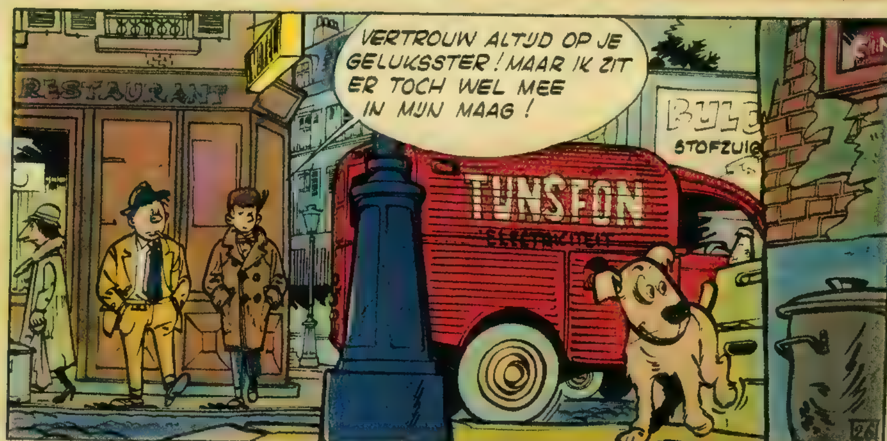

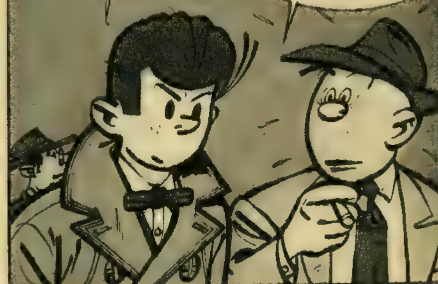

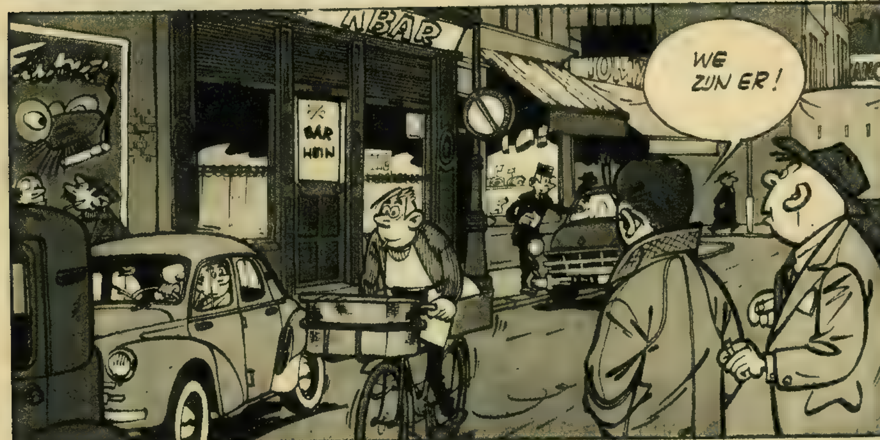

GUUS SLIM door M. TILLIEUX

(Wordt vervolgd.

de BONTE WERELD

Dieren in gevaar

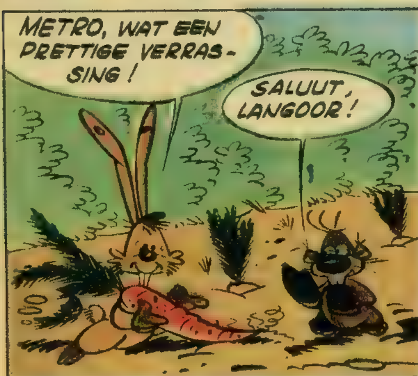

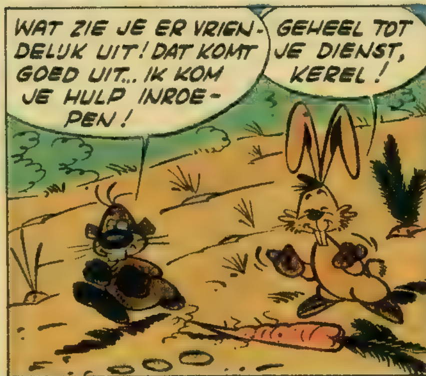

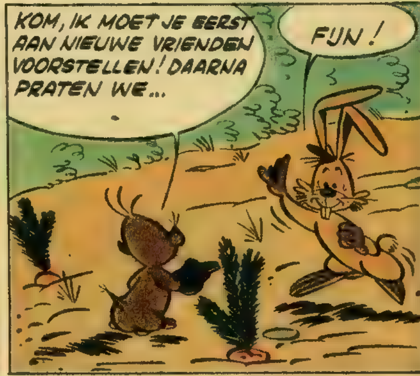

(Wordt vervolgd.)

WIE WEET HET ?

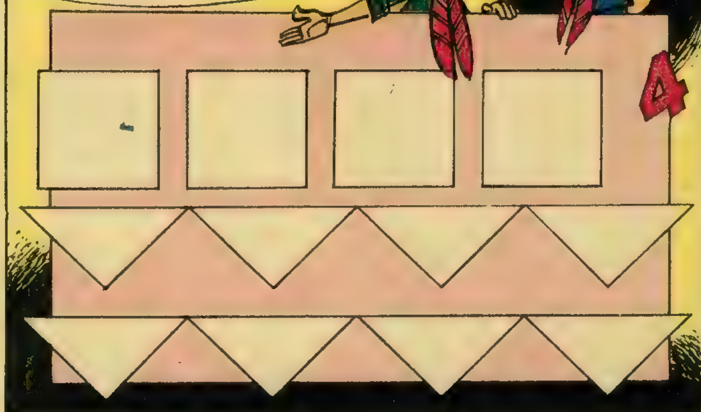
IN DE KLEEDKAMER ZIJN DE HOOFDDEKSELS VAN AL DIE MENSEN DOOR ELKAAR GERAAKT!
A
B
C
D
E
F
G
1
2
3
4
5
6
7
1
GEEF ELK HET ZIJNE TERUG...

IK HEB DE HELFT VAN MIJN KIPPEN VERKOCHT, PLUS EEN HALVE AAN EEN KLANT, TOEN DE HELFT VAN DE REST, PLUS EEN HALVE AAN EEN TWEEDE KLANT, TOEN DE HELFT VAN DE REST PLUS EEN HALVE KIP AAN DE LAATSTE KLANT...
EN TOCH HEEFT U GEEN ENKELE KIP DOORGESNEDEN EN U HEEFT NIETS OVER!
?
HOEVEEL KIPPEN HEEFT DE KOOPVROUW VERKOCHT?
3

NU, IK!! KUN JIJ ACHT VAN DIE STOKJES ER UITHALEN ZODAT JE MAAR TWEE VIERKANTEN OVERHOUDT?
!?ooooo
2

KUN JE VAN DIE VIER GELIJKE VIERKANTEN EN DIE ACHT DRIEHOEKEN EEN VOLLEDIG VIERKANT MAKEN?...
4

ZIE JE DEZE FLES?... DIE KOST MET DE KURK ERBIJ 11 FR., MAAR ZE IS 10 FR. DUURDER DAN DE KURK!... HOEVEEL KOST DE FLES EN HOEVEEL DE KURK?...
NOGAL GLAD! DE FLES KOST 10 FR. EN DE KURK 1 FR.
5
EDDY PAAPE
J.169.

Het ARENDSJONG

ALS DE RUITER LANGS HEM HEEN RIJDT, WERPT RODRIGO VOORBARIG ZIJN SPEER. EUGÈNE GRIJPT HEM OM ZIJN HALS EN TREKT HEM MEE.

INEENS HERINNERT DONAT ZICH WEER DE REUSACHTIGE AVONTURIER DIE HIJ OVERWONNEN HEEFT EN ALS BEDELAAR DE BERGEN INGESTUURD.

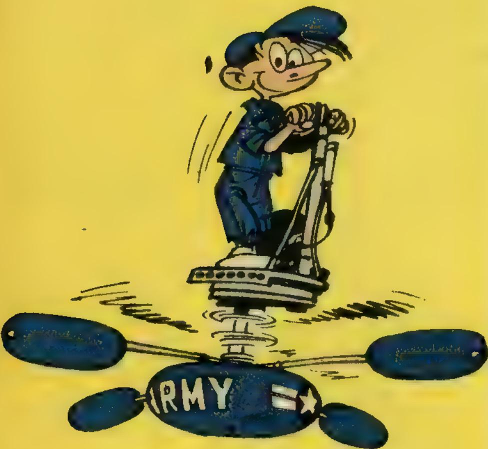

(Wordt vervolgd.)

WIE SPRINT LEEST, WEET WAT GEESTDRIFT IS

MORGEN BROMMEN WE DOOR DE LUCHT

OP EEN POEF DE HEMEL IN

P. K. is een heel zonderlinge kwast, daar twijfelt geen kip meer aan. We weten al lang, dat hij graag zijn duitje in het zakje doet als het techniek betreft. Herinneren jullie zich hoe hij op een goeie dag met zijn sensationele « KWABBERHEFSCHROEF » kwam aandraven? Zo sloeg hij vandaag weer spijkers met koppen, toen hij ineens zo'n gek vliegend ding in het oog kreeg.

— Kijk, net een poef en vier worsten met een motor aan! riep hij.

Zo ziet de vliegende motorfiets er inderdaad uit. Een twaalftal van die toestellen werden reeds getest. Een gedroomd vervoermiddel en tegelijk een wapen voor de infanteristen in de toekomst. Ze hebben een actieradius van 170 km. tegen 120 km. per uur. Het gewicht is betrekkelijk laag: amper 75 kg., maar ze vervoeren met gemak een vrachtje van 120 kg. Hoogtegrens: 3.000 m.! Gewoon verbazend! Wat een genot om met zo'n toestel door de lucht te suizen...

ZELFS... EEN AAP KAN ERMEE VLIEGEN!?!

Zimmerman gekscheert niet als hij beweert, dat zelfs apen en beren zo'n toestel kunnen besturen. De natuurlijke reflexen van die dieren vervangen de peperdure en nauwkeurige boordinstrumenten. Net zo eenvoudig als een fiets, meer niet! De HILLER C° (Californië) vervaardigde dit vreemde toestel en de testpiloot Philip Johnston steeg er voor het eerst mee op de Palo Alto. Hij kroop op het platform en hield zich stevig aan de borstwering vast. Je zou wel denken: een vliegende verkeersagent. Als Johnston rechtop ging staan, dan steeg het toestel. Boog hij licht voorover, dan daalde het weer. Je ziet, dat « tuig » volgt nauwkeurig de bewegingen, die je instinctief met het lichaam maakt om het evenwicht te bewaren.

EEN KOLOM... LUCHT ALS ENIGE STEUN!

Toen Zimmerman met zijn ontwerp op de proppen kwam, bewees hij hoe eenvoudig het idee eigenlijk is. Twee schroeven onderaan het platform draaien in tegengestelde zin en veroorzaken aldus een windhoos. Eén schroef alleen kan het niet klaarspelen omdat het toestel dan zou kantelen en in de lucht zou blijven hangen als een helicopter. De kunstmatige windhoos stuwt het toestel als het ware de hoogte in. Om horizontaal te vliegen, komt het er alleen op aan het platform een weinig te laten hellen. Eenvoudiger kan het niet!

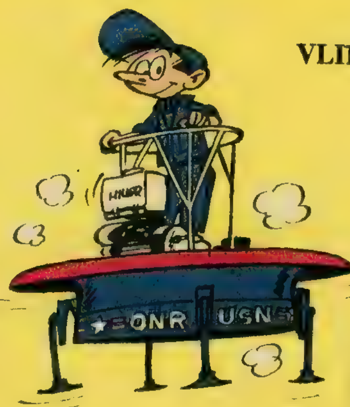
Een kleine benzinemotor met een gashandle zorgen voor de krachtige « adem » onderaan het tuig...

HET VLIEGEND PLATFORM

Piet heeft ons zoëven een ietwat lukrake beschrijving van het toestel gegeven. Ondertussen hebben jullie

zelf wel gezien, hoe de vork eigenlijk in de steel zit. Onze « vliegende motorfiets » is feitelijk niets anders dan een hol platform, waarin de schroeven draaien. De gashandle van de motor (type: motorfiets) controleert het aantal omwentelingen van de schroeven. Hoe sneller die draaien, hoe hoger het toestel stijgt. Leerling-piloten zullen zich natuurlijk allesbehalve kiplekker voelen op dat ding, maar ze worden het wel gauw gewoon. Motordefect is vanzelfsprekend nooit uitgesloten en dat is minder prettig. Er zit niets anders op dan een gedwongen en zeer onzachte landing... Als je van je hachje houdt, blijf dan liever met je vingers van zo'n speelding af!

VLIEGEND PRESENTEERBLAD »

GAS-HANDEL

TANK

BENZINE-MOTOR

LUCHT WORDT OPGEZOGEN DOOR BOVENKANT RING

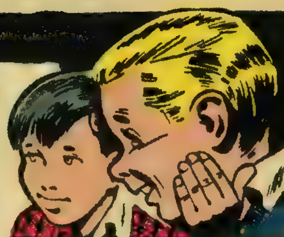
SCHOKBREKERS

BLADEN DER ROTORS

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

WEZELS AAN DE ZUIDPOOL

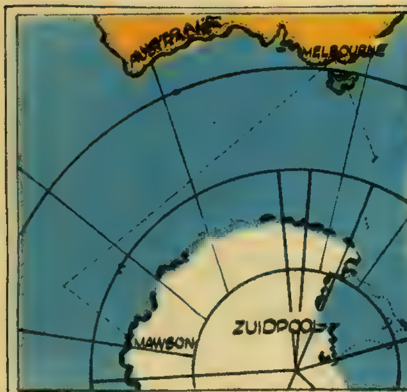

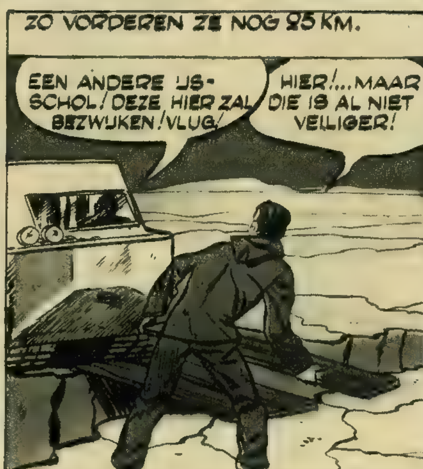

MAAR 30 KM VAN DE ROTS....
DOVERS, HET PAKIJS KRAAKT!
GAAT HET IJS INEENS KRUIEN? DAN KAMP OPBREKEN! VOORUIT! GEEN TIJD VERLIEZEN.

WELDRA....
HET KRAAKT STEEDS ERGER! EN STEEDS MEER BARSTEN...
WE ZITTEN VAST!

DE KUST?...LOODRECHT...DAAR KUN JE NIET OP. TERUGGAAN?...WE ZIJN AL TE VER. DOORGAAN IS BETER. PLANKEN!

EN...
STINEAR!...HARVEY!...GA VOOR DE "WEZELS" UIT! ZOEK DE STEVIGSTE IJSSCHOTSEN! DAAR LATEN WE ZE OVERHEEN RIJDEN...

ZO VORDEREN ZE NOG 25 KM.
EEN ANDERE IJS-SCHOL! DEZE HIER ZAL BEZWIJKEN! VLUG!
HIER!...MAAR DIE IS AL NIET VEILIGER!

DE ROTS! VOLHOUDEN, JONGENS!
HET WAS TIJD! ER STEEKT EEN STORM OP....

HET IS EEN VRESELIJKE SNEEUWSTORM....
HOOR! HET PAKIJS IS EEN CHAOS VAN IJSSCHOLLEN DIE OP DE GOLVEN DEINEN EN TEGEN ELKAAR AAN BOTSEN...

DE ROTSEN BEREIKEN WE NOOIT!
HET IS ER OP OF ER ONDER! ONZE "WEZELS" ZIJN ONS ONDERDAK. ALS WE DIE NIET REDDEN VRIEZEN WE DOOD! TOUWEN!

DE VIER MANNEN BEGINNEN EEN VRESELIJKE STRIJD TEGEN DE WOESTE ELEMENTEN.
ONZE PLANKEN! AL ONZE BRUGGEN WORDEN WEG-GESLAGEN!

DE SLEDEN MET BRANDSTOF DRIJVEN AF!

MET ONNOEMELIJKE INSPANNING GAAT DE EXPEDITIE VERDER...
DE ROTS!...RICHT DE ZOEK-LICHTEN VAN DE "WEZELS" EROP. LATEN WE EEN PLEK ZOEKEN WAAR WE STAND KUNNEN HOUDEN.

MAAR....
NIETS DAN STEILE ROTSEN!
GEEN ENKEL STRAND WAAR WE KUNNEN LANDEN.
DE "WEZEL" ZINKT!

IK GA IN HET WATER OM HEM VAST TE SJORREN...
KEREL!...ALS JE 10 MINUTEN IN DIT IJSKOUDE WATER ZIT BEN JE EEN LIJK! GEEF ME EEN LANG TOUW!

DAAR ZULLEN WE DE "WEZEL" STEVIG MEE VASTSJORREN.
PRACHTIG GEMIKT! BRAVO, CHEF!

MAAR EVEN LATER....
KNAP!
WAT EEN PECH!
PAS OP! ONZE SLEE MET MATERIAAL. BUK JE!...

DE ORKAAN LICHT HAAR 30 KM VAN DE GROND OP....
ONZE SLEE MET PROVIAND LAAT ONS OOK IN DE STEEK!

LAAT DE "WEZEL" MAAR GAAN! REDT DE PROVIAND... ANDERS ZIJN WE VERLOREN!

ZE SPELEN HET KLAAR...ZE WETEN OOK DE 2e WEZEL OP EEN ROTSUITSTEEKSEL TE HIJSEN EN VAST TE SJORREN...

ALLEMAAL NAAR BINNEN...NIEMAND OVERLEEFT EEN NACHT BUITEN...

DIE ORKAAN WIL NIET LUWEN!
DIE BOTSENDE SCHOLLEN MAKEN EEN VRESELIJK LAWAAI...

PROBEREN TE SLAPEN! MORGEN HEBBEN WE AL ONZE KRACHTEN NODIG. GOD GEVE DAT DE TOUWEN HET HOUDEN.

IN DE OCHTEND..
WE MOETEN BESLIST EEN VEILIGER PLEK VINDEN.
IK GA ER OP UIT...

ALS HIJ WEG IS....
DE ROTS BEGEEFT HET! BERG JE!
JOLY

EN ALS DE GEOLOOG TERUG IS...
DOVERS! IK HEB ZAND GEVONDEN... HEMEL! WAAR ZIJN ZE? WEG!

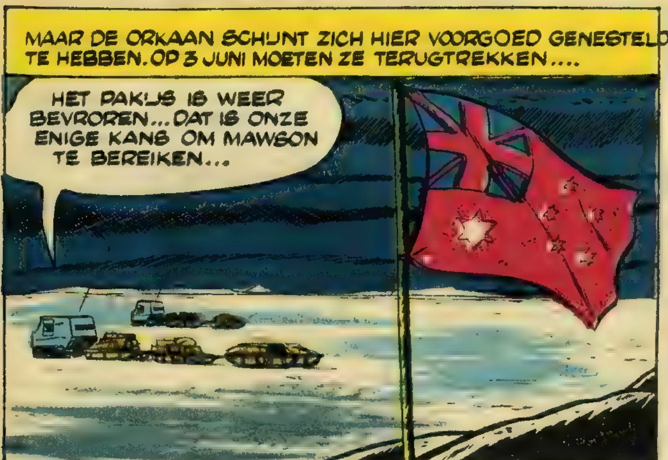

STINEAR!...HELP! HELP!... TOUW!

GEWOND? AMPER...EN DE WEZEL IS VEILIG!
IK HEB DE ANDERE GEZIEN. DIE IS AAN EEN SCHOTS BLIJVEN HANGEN MET EEN LIER KUNNEN WE DIE OOK REDDEN!

ALLEN LOPEN NAAR HET STRANDJE EN....
REDDEN WAT TE REDDEN VALT!

EN NA 3 WEKEN WORSTELEN....
EINDELIJK ZITTEN WE OP DIE BEFAAMDE ROTS! ER IS WERK AAN DE WINKEL, VRIENDEN!

EN ALS DE WIND EVEN LUWT...
DOVERS!...IK HEB INTERESSANTE MONSTERS VAN ROTSEN GEVONDEN....
WACHT, IK MEET JUIST DE MAGNETISCHE DECLINATIE

MAAR DE ORKAAN SCHIJNT ZICH HIER VOORGOED GENESTELD TE HEBBEN. OP 3 JUNI MOETEN ZE TERUGTREKKEN....
HET PAKIJS IS WEER BEVROREN...DAT IS ONZE ENIGE KANS OM MAWSON TE BEREIKEN...

DE TERUGKEER GESCHIEDT IN VRESELIJKE OMSTANDIGHEDEN. EINDELIJK OP 19 JUNI....
MAWSON!
OPDRACHT VOLBRACHT, MANNEN! ALLES IS VLOT VERLOPEN. EN WE BRENGEN DE "WEZELS" BEHOUDEN NAAR HUIS!
4

PAM!

Ze is weg !
Ze stijgt,
stijgt, stijgt !
Wat een pret,
uw prachtige
Straalrocket
te zien rijzen
tot een hoogte van

20, 30 meter !

Wat een vermaak
ze te kunnen zien opstijgen
zo dikwijls als u maar wilt !
Wees de eerste
om deze echte Straalrocket
te bezitten.

BON-GESCHENK
Zend me aanstonds uw prachtige Straalrocket.
Naam : ....
Adres : ....
— Hierbij voeg ik een biljet van 20 fr.
— Ik schrijf op uw PCR 316.03 20 fr. over.

Universal-Toy-Club

Bemelstraat 63, Woluwe 1
Tel. : 70.69.07.

Spelende kinderen zijn gelukkige kinderen !

De JUMBO-robot weet alles !...

De mysterieuze man, die op alles het goede antwoord weet. Hoe is 't mogelijk ? Een verbazingwekkend, spannend en... leerzaam JUMBO-spel ! Al spelende véél leren — dat kan de jeugd met dit JUMBO-spel ! Het is, zoals alle JUMBO-spelen : prachtig mooi en extra stevig uitgevoerd !

JUMBO-spelen zijn kwaliteitsspelen !

PRIJS :
85 Fr.

Jumbo spelen zijn énig!

Uitgevers en fabrikanten :
HAUSEMANN & HÖTTE N. V.
Kromboomssloot 57-61, Amsterdam-C
Algemene agent :
L. VERBOVEN
Karthuizersstraat 19, Brussel

OVERDRIJF NIET MET PURGEERMIDDELEN

Keer terug naar de natuur.

Verstopping bestaat niet bij volkeren, die nog in natuurlijke toestand leven, want deze hebben, samen met hun dagelijkse oefeningen een natuurlijke voeding, die voor een groot deel bestaat uit planten. Het is de overlevering, die hen geleerd heeft, dat deze versterkend en verfrissend zijn.

De verstopping met krachtige middelen bestrijden is gemakkelijk, doch de ingewanden reageren hierop. Ze worden geprikkeld en nadien gaat 't nog minder goed.

Indien uw kind tekenen van verstopping vertoont, ga dan niet te vlug te werk. Geef het alleen maar een natuurlijke verzorging. Het eenvoudigste en beste middel is de Siroop van Dokter Manceau, vervaardigd uit verse Reinette-appelen en versterkende opwekkende planten. Zijn werking is zacht en aangenaam. Sedert meer dan 60 jaar is deze siroop in alle Belgische gezinnen ingeburgerd. Zeker heeft uw moeder er genomen en heeft ze u ervan gegeven. Waarom zoudt u aarzelen er aan uw kinderen van te geven? U zult evenveel geluk ermede hebben. Eis echter wel het goede merk: Siroop van Dokter Manceau. Verkrijgbaar in alle Belgische apotheken.

WIE WEET HET?

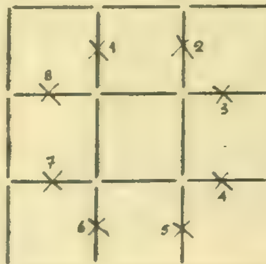
(Oplossingen van bladz. 15.)

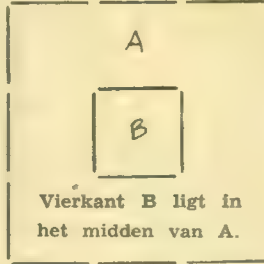
SPEL Nr. 1

Kleren... Hoofddeksels...

1 + G
2 + E
3 + C
4 + F
5 + B
6 + A
7 + D

SPEL Nr. 2

SPEL Nr. 3

De kippenvrouw... Ze heeft 7 kippen verkocht.

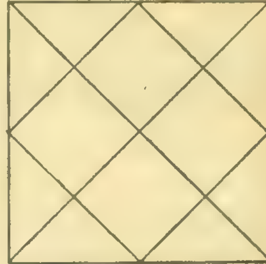
1e klant: 3 1/2 + 1/2 = 4.
2e klant: 1 1/2 + 1/2 = 2.
3e klant: 1/2 + 1/2 = 1.

SPEL Nr. 5

Mis!... Want dan is de fles niet 10 frank duurder dan de kurk, maar slechts 9 fr.

De fles kost: 10,50 fr. — De kust kost 0,50 fr. — Samen: 11 fr.

SPEL Nr. 4

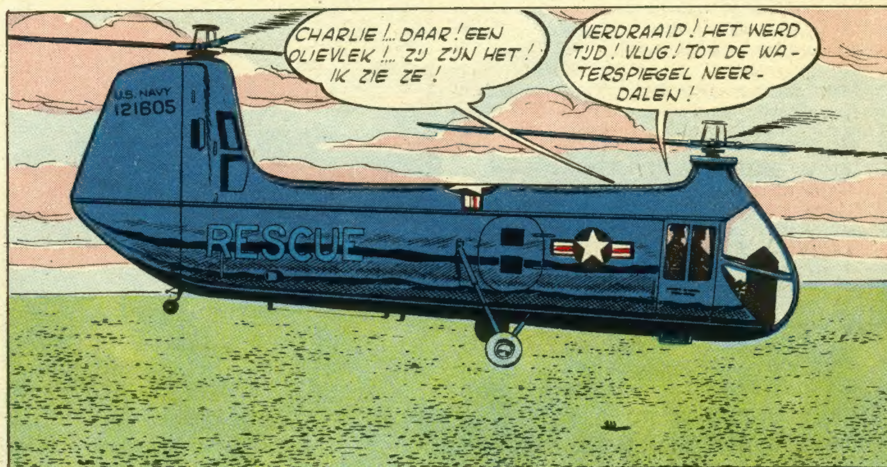

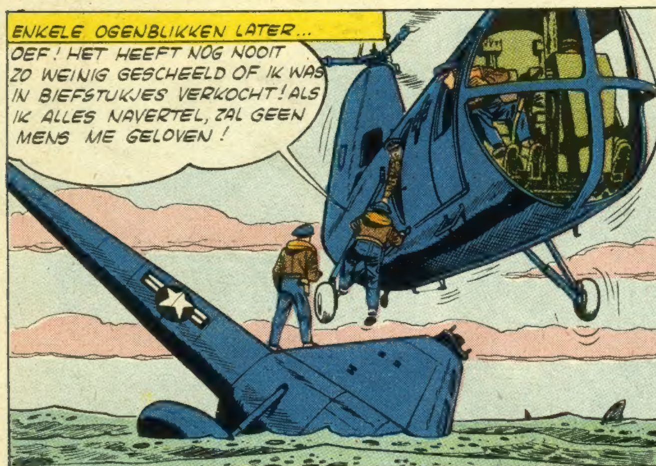
BUCK DANNY

AANVAL op MALAKKA

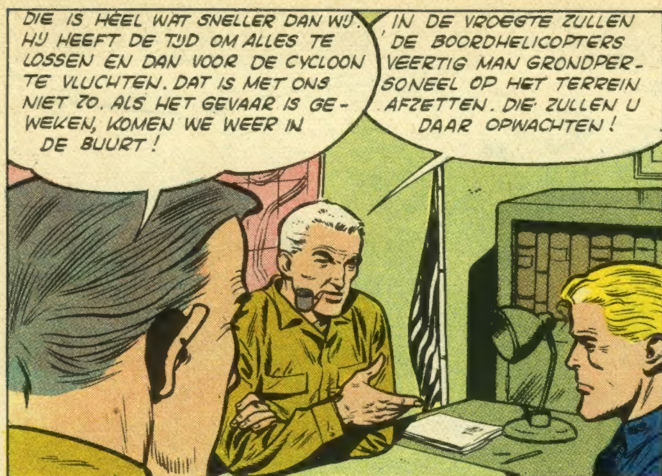

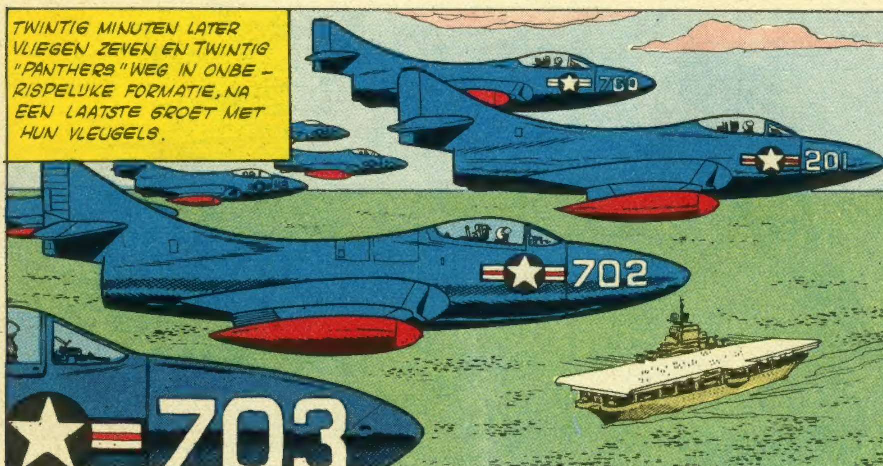

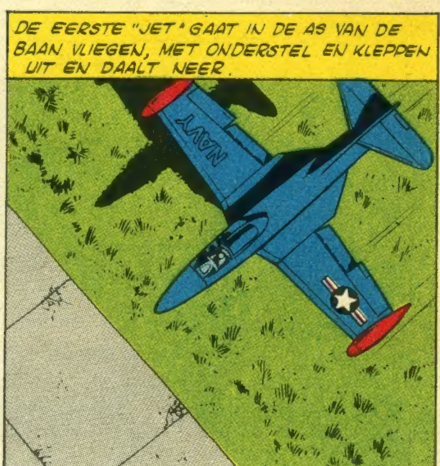

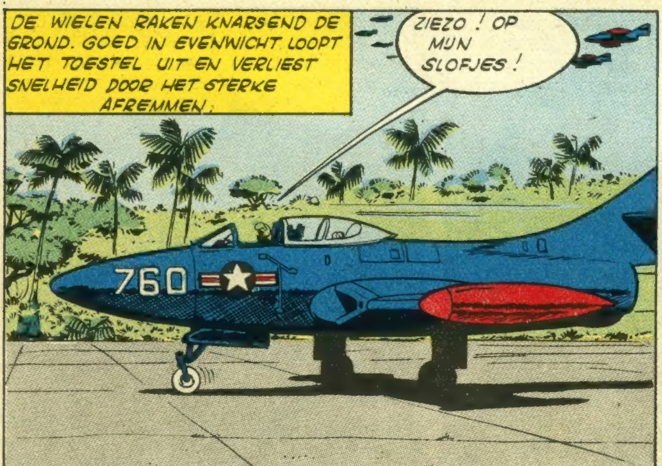

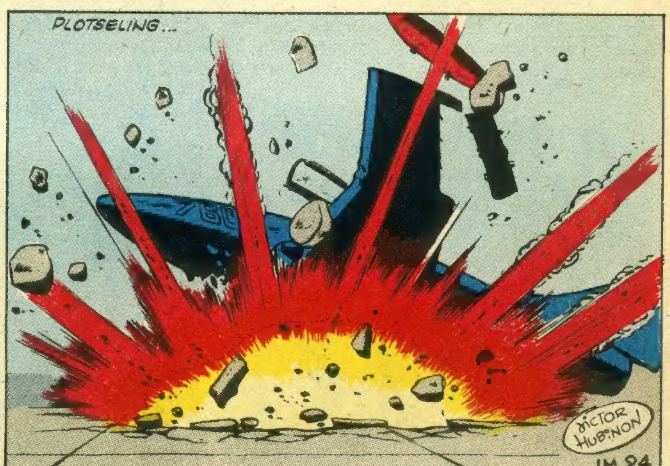

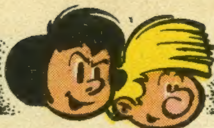

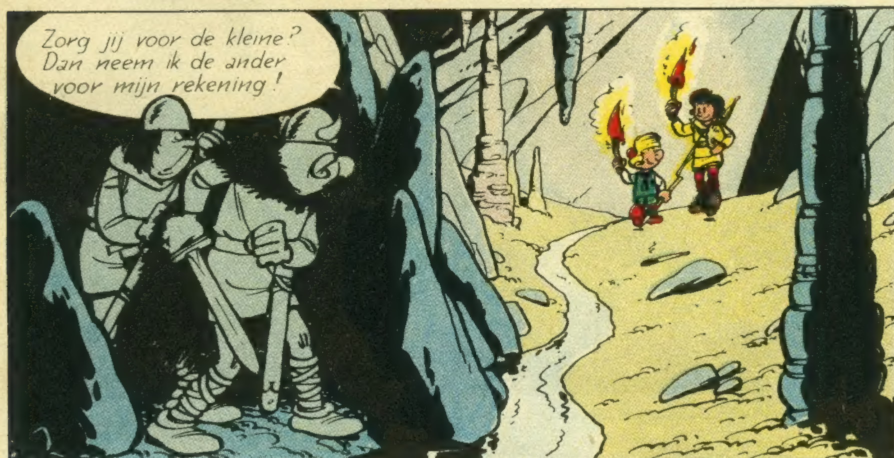

(Wordt vervolgd.)

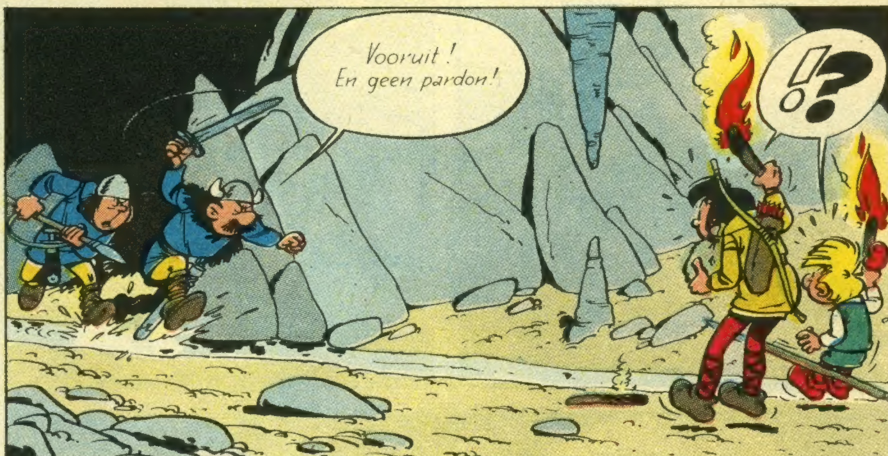

De Bron der Goden

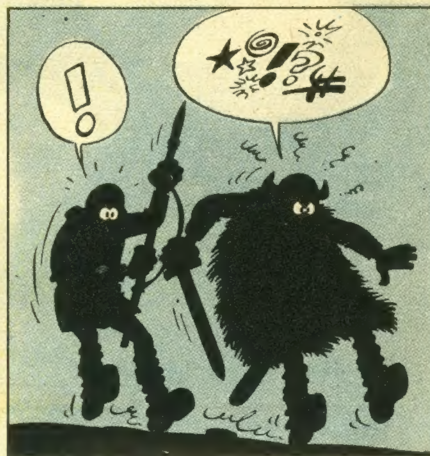

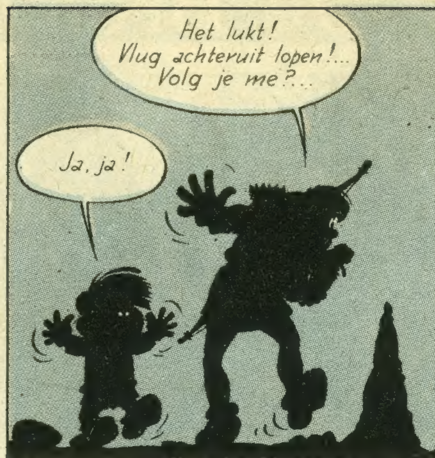

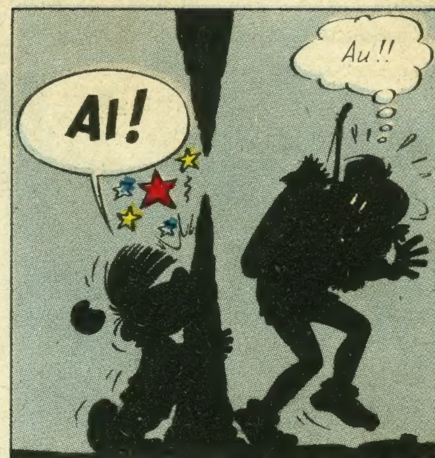

(Wordt vervolgd.)

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 — UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN en Co. — Den Haag, Laan van Meerdervoort 129